U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. D.,** zast. Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem třída Přátelství 1960, Písek, proti žalovanému: **ředitel Ochranné služby Policie České republiky,** se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2016, č. j. 9 A 131/2016 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** k rukám zástupce Mgr. Václava Strouhala, advokáta se sídlem třída Přátelství 1960, Písek, zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 13. 1. 2017 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu.

[3] Kasační stížnost ze dne 13. 1. 2017 uvedenou náležitost nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že napadá shora označený rozsudek městského soudu a kasační důvody opírá o § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. U těchto důvodů bylo obecně zmíněno jejich zákonné znění. V bodě IV. bylo uvedeno, že kasační stížnost bude blíže odůvodněna po

poradě stěžovatele s právním zástupcem. V závěru kasační stížnosti bylo navrženo zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení městskému soudu.

[4] Nejvyšší správní soud považuje za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí městského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí městského soudu, zákon stanoví poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčením, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí městského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí městského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 18. 1. 2017, č. j. 9 As 11/2017 - 10, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek městského soudu. Zároveň byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[8] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno jeho zástupci dne 19. 1. 2017. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti tedy uplynula v pondělí 20. 2. 2017, jelikož 19. 2. 2016 byla neděle. Požadované odůvodnění kasační stížnosti nebylo do dnešního dne soudu doručeno.

[9] To znamená, že výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti nebylo v jednoměsíční lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno.

[10] Soud tak uzavírá, že na kasační stížnost je třeba hledět tak, že postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Soud rovněž rozhodl o tom, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podkladem pro vrácení soudního poplatku je § 10 odst. 3, věta poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož soud vrátí ze svého účtu zaplacený soudní poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Třicetidenní lhůta k vrácení soudního poplatku vychází z § 10a odst. 1 zmíněného zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu